

[Brusvang]

mæssigt? Momsforhøjelser kommer som bekendt med meget kort varsel og rammer os alle.

Dernæst specielt til loven om regulering af den særlige eneretsbevilling, grundlovens § 73. De første ord i denne paragraf lyder: »Ejendomsretten er ukrænkelig.« Jeg tror, der er nogle stykker i denne sal, der kan huske, at det ikke er så forfærdelig mange år siden, vi havde en skattelov, som bestemte, at af de sidst tjente 100 kr. skulle man aflevere 110 pct. i skat. Det vil altså sige, at ordene, at ejendomsretten er ukrænkelig, i høj grad er ord, som kan fortolkes.

Samme paragraf bruger ordet »almenvellet«, og jeg har i dagspressen set en række sagførere stille det spørgsmål: ja men hvor kommer almenvellet ind i denne sag? Er der overhovedet tale om, at man kan påstå, at almenvellet kræver et lovindgreb over for firma A. P. Møller? Må jeg give svar på det spørgsmål? Der sidder i dag hundredtusinder af mennesker bøjet over deres selvangivelser for at finde ud af, hvor meget de i alt har tjent, og de konstaterer ved den lejlighed, at der navnlig er én post, som de ikke har kunnet klare, og det er olieposten, energiposten. Der er vel ingen i denne vinter, der for alvor har siddet og frosset; man har sparet på andre områder, man har taget en ekstra sweater på, eller hvordan man har klaret det. Men i de år, der kommer, vil hundredtusinder af mennesker i dette samfund, først og fremmest naturligvis de lavtlønnede, mere eller mindre komme til at sidde og halvfryse, medmindre der gøres noget effektivt på dette område. Dette er almenvellet ret forstået efter grundlovens § 73.

Efter min opfattelse er der heller ingen tvivl om, at den almindelige sondring, man har efter denne paragraf, hvorefter man kan anvende § 73 både med erstatning og uden erstatning, nemlig som almindelig regulering og som et indgreb, der kræver erstatning, er rigtig. Jeg synes, det er meget tydeligt, at den lov, der er fremsat, er formuleret på en sådan måde – jeg tænker specielt på § 2 i lov nr. L 155 med alle de undtagelser, der er anført – at man meget tydeligt har haft for øje, at her ville man ikke krænke nogen ejendomsret på en sådan måde, at det skulle udløse en erstatning.

Når man fra firma A. P. Møllers side har hævdet, at man alligevel vil anlægge en er-

statningssag, anser jeg dette for at være en tom trussel. Jeg tror ikke, man vil gøre det. Selvfølgelig kan firma A. P. Møller gøre det, hvis de vil, og de har økonomiske midler dertil. Men jeg tror, at det meget hurtigt vil gå op for offentligheden og vil komme frem i den offentlige debat, at det vil være en sag, som ikke har nogen som helst jordisk chance for at blive vundet, og det er en sag, der vil være udtryk for en ren chikane.

Jeg vil gerne være med til at bringe denne debat ned på jorden, hvor jeg mener den hører hjemme. Jeg har ganske kort noteret mig nogle af de udtryk, som visse kolleger har benyttet her i dag. Man har talt om røveri ved højlys dag, regeringens manglende troværdighed, landets manglende troværdighed i udlandet, retsløse tilstande, bananstat, kannonbådsdiplomati osv. Jeg mener, at disse udtryk simpelt hen er udtryk for hysteri. Det, der sker her, sker i nøje overensstemmelse med den danske grundlov og den danske lovgivningspraksis. Hvis danske domstole måtte komme til det resultat, at regeringen skønner fejl, at der skal betales erstatning, så får firmaet denne erstatning. Der er ikke tale om, at man på nogen måde som i en bananstat med magt eller militær har villet krænke nogen regler. Man har fulgt spillets regler og grundlovens regler helt og fuldt.

Arentoft (FP):

Som medlem af undergrundsudvalget i 1976 har jeg siden de tre lovforslags fremkomst brugt tid til at repetere det materiale, der ligger fra den tid, bl. a. korrespondancen mellem skibsreder Mærsk Mc-Kinney Møller og daværende handelsminister Erling Jensen. Det er desværre fortroligt, så jeg kan ikke citere derfra, men jeg tror ikke, jeg røber for meget ved at sige, at der er megen parallelitet mellem det, der skete dengang, og det, der sker i dag.

Nuværende industriminister Erling Jensen har udtalt til pressen, at nu er der tale om en ny situation, og fru Annelise Gotfredsen har stillet det helt konkrete spørgsmål til industriministeren, om han kan stå ved aftalen fra 1976. Det spørgsmål vil jeg også meget gerne have besvaret.

Men det nye i situationen er jo, at dengang troede ministeren, at han havde et poli-